

cerkvi, da ji bo pustil katoliško mladino kot vzgojno lastnino, pa jemlje cerkvi mladino ter jo tira v hitlerjevske vrste. Katoliški duhovniki, ki se poslužujejo v konkordatu zajamčene cerkvene prosvetno-organizatorne svobode, se zapirajo in kaznujejo. Katoliški časniki se zatirajo ali pa se jim vsiljuje hitlerjevski duh. Kakšen je ta duh, dokazujejo nove učne knjige, ki se vpečujejo po nemških šolah. V njih se zanika vstvarjenje sveta in človeka po Bogu — ter se obnavljajo starogermanske poganske bajke. Proslavlja se nemško plemo kot prvo na svetu: je bojevito, se zna maščevati ter ima namen, da si pokori vse stvarstvo. V organizmu tega plemena je katoliška cerkev tuje telo, ki ga je treba izločiti. — Takšnega sosedu ima katoliška cerkev v Nemčiji. Spričo teh razmer je upravičena bojazen sv. Očeta, ki jo je izrazil napram zastopnikom nemške katoliške mladine povodom njenega rimskega romanja: »Bojim se ne samo za mladino, marveč tudi za vero v Nemčiji.«

IZ RAZNIH DRŽAV

Opasni hitlerjevski nemiri v Avstriji. V svrhu omejitve brezposelnosti je organizirala avstrijska vlada posebna taborišča, v katerih so dobivali brezposelni prehrano ter preskrbo in so morali za to opravljati razna dela. Hitlerjevci so nahujskali ta taborišča proti Dollfusovi vladi. Zadnje dni je došlo po več delavskih taboriščih do demonstracij, ki so bile prav opasne. Delavci taborišča v Stremu na Gradiščanskem so razdejali dne 9. t. m. celo taborišče. Z zastavo na čelu so korakali od kraja do kraja in agitirali za Hitlerja. Okrog 300 delavcev iz taborišča Lobau se je odpravilo deloma peš, deloma v avtomobilih proti Dunaju. Med potom je narasla četa demonstrantov na 500. Na mostu preko Donave je došlo do spopada med izgrezniki in policijo. Policija je zaprla 250 razgrajev, ostale je pa razpodela, a so po raznih predmestjih razgrajali celo noč po spopadu. Hitlerjevske demonstracije so zahtevale na Koroškem dve smrtni žrtvi. Iz taborišča ob Osojskem jezeru so odkorakali delavci s hitlerjevsko zastavo proti Beljaku, kjer so vrgli več bomb, izzvali spopade s policijo, ki je končno le obvladala položaj. Hitlerjevski nemiri so postali krvavi v Celovcu, kjer so se zbrali demonstranti pred tiskarno krščansko-socijalnega lista, vrgli so več bomb, razbili so vse šipe in opustošili

celo tiskarno. Policija je streljala in sta bila ubita dva demonstranta. Istočasno so bili nemiri po štajerskih delavskih taboriščih. Oblasti so pa pravčasno preprečile pohode demonstrantov v sosedne večje kraje. V taboriščih v Cmureku in Diepersdorfu je izbruhnil v noči na 10. januar upor. Delavci so uničili taborišči. Proti razgrajevam so poslali četo vojakov, ki je upornike prisilila k redu in miru.

Novi avstrijski varnostni minister. Ministrski svet je imenoval 11. januarja dosedanjega podkancelarja majorja Feyja za varnostnega ministra. Fey bo pričel borbo z narodnimi socialisti z najostrejšimi sredstvi. Z imenovanjem Feyja je ojačeno stališče Heimwehra v Dollfusovi vladi.

78. zasedanje Sveta Zveze narodov je pričelo dne 15. januarja v Ženevi. Tokrat predseduje poljski zunanji minister Beck.

Hitler upeljal narodno socijalistični komunizem. Nemška vlada je odobrila novo delavno pravo, ki ureja čisto na novo pravice in dolžnosti delavca in delodajalca v duhu narodno-socijalističnih načel, po katerih je voditelj A. Hitler vsemogočen.

Mandžurija postane cesarstvo. V najkrajšem času bodo proglasili Mandžurijo, ki je otrok Japonske, za cesarstvo. Za mandžurskega cesarja bodo seveda kronali znano japonsko lutko in bivšega pobeglega zadnjega kitajskega cesarja Puya, ki je bil sedaj na papirju nekronani vladar nove mandžurske države.

PO SVETU KATOLIŠKEM

Cerkev o prikaznih. V belgijskem mestecu Beauraing so se dogodile čudne stvari. Začetek teh dogodkov je bil 29. novembra 1932. Na večer tega dne so šli 4 otroci — 15letna Ferdinanda Voisin, njen 11letni brat Albert in 2 sestrice Degeimbre, in sicer 14letna Andra in 9letna Gilberta — proti samostanski šoli, da bi prevzeli majhno Gilbertovo Voisin. Ko pozvonijo pri samostanskih durih, se Albert Voisin ozre nazaj v temni drevored ter zakliče: »Vidim luč!« Ko zagledajo tudi deklice luč, vzkliknejo: »To je v lurski votlini! Gible se! Človek je! Mati božja je!« Drugi dan se isto zgodi, tudi tretji dan. Sledilo je potem do 3. januarja še kakšnih 30 prikazni. Število gledalcev pri teh večernih prikaznih, ki so jih bili

deležni samo imenovani otroci, je rastle od dneva do dneva. Zadnji dan — bilo je navzočih okoli 25.000 ljudi — se je prikazen poslovala od posameznih otrok, imenujoč se »Mater božjo in kraljico nebes« ter jim naročujoč, naj zvesto in iskreno molijo. Že prej je naročila otrokom, kakor so sami izpovedali, naj bi se tukaj zgradila cerkev ter naj se semkaj vršijo romanja. O teh »prikaznih« se je v belgijski javnosti veliko govorilo in veliko pisalo. Mnenja so deljena. Nekateri duhovniki so izrekli v javnosti jako tehtne pomisleke, proti verodostojnosti otrok, drugi pa so otroke branili ter se izrekli za pristnost prikazni. Ljudstvo se za ta znanstveni spor ni brigalo, marveč je v rastočem številu začelo romati v Beauraing. Na praznik Marije Snežne — 5. avgusta 1933 — je bilo navzočih kakšnih 200.000 romarjev. Dogodile so se tudi nekatere izredne ozdravitve. K temu vprašanju je tudi cerkev morala uradno za-

vzeti svoje stališče. To so storili belgijski škofje, ki so izdali posebno pismo na duhovnike in vernike. V tem pastirskem pismu odredajo naslednje: O prikaznih in razodetjih se ne sme poročati niti se ne sme o njih dalje pripovedovati, dokler jih cerkvena oblast ni priznala kot resnične in pristne. Duhovniki naj spominjajo vernike na stroge cerkvene predpise, ki zahtevajo previdnost; brez dovoljenja diecezanskega škofa ne smejo prirediti romanja v take kraje. O dogodkih, ki so baje čudni, se ne sme poročati ne v spisih ne v knjigah, tudi ne v časnikih, ako se za to prej ne dobi cerkveno tiskovno dovoljenje. Če se kaj čudovitega zgodi, se to mora ustmeno ali pismeno sporočiti cerkveni oblasti, ne pa javnosti.

V Kristusu rešitev. Na Kitajskem vsiljujejo nacionalistični krogi zakone ali pa že obstoječe izvršujejo, ki prepovedujejo veronauk v zasebnih, zlasti v misijonskih šolah. V mestu Yenching, kjer je zasebno vseučilišče, vzdrževano od ameriške misijonske zveze, je mestna občinska uprava dobila zapoved, da takoj prepove verski pouk na tem vseučilišču. Na odposlano pritožbo je prosvetni minister brzojavno potrdil to prepoved. Isti prosvetni minister je opozoril oblasti v mestu Šangaju, da se v zasebnih šolah protivno zakonu vrši verski pouk in verska propaganda. Istočasno je v nekem kitajskem časopisu izšel ostudni napad na muslimansko vero. Muslimani so na ta napad odgovorili z napadom na tiskarno, kjer je izšel dotični list in kjer so razbili stroje in pohištvo. Obenem so se pritožili na vlado v Nankingu, ki je izdala ukaz, da se v bodoče ne sme zasmehovati nobena vera. List, ki je objavil zasmehljivi napad na mohamedanizem, je moral prenehati, tiskarno pa so zaprli. Nedavno je prišel v mesto Changsa vrhovni zapovednik general Čangkaišek ter tamkaj obiskal protestantovsko šolo. Čangkaišek se je dal pred dvema letoma krstiti ter je protestant. O priliki svojega obiska je imel v navzočnosti mestnih in šolskih oblasti nagovor na učenje ter med drugim rekel: »Ko sem stopil v vašo lepo šolo, sem bil ginjen. Žal, da so še ljudje, ki nimajo zaupanja v misijonske šole. To p. radi tega, ker jih ne poznajo. Misijonska šola ima velik pomen. Je sicer dovolj načinov, da se reši domovina, toda šola, kjer se propoveda o Jezusu, kaže pravec, v katerem je treba iti. Jezus rešuje človeštvo, in sicer s svojo ljubeznijo in s tem, ker popolnoma daje samega sebe za ljudi. Navzemimo se mi, ki hočemo domovino rešiti, duha njegove požrtvovalnosti. Nadejam se, da boste nekoč vso kitajsko mladež prenovili po idealu, ki ga nam je začrtal Jezus. Narod in domovina se more rešiti samo po njegovem nauku. Zdaj znate, kaj vam je storiti.« Vatikanski list »Osservatore Romano«, ki o tem poroča, dostavlja to-le: »Takšne besede iz ust vrhovnega kitajskega poveljnika dokazujejo, da tudi na Kitajskem odgovorne osebnosti čutijo (vsled staršnega kaosa (zmede), ki se v njem nahaja država), da je potrebna luč in

vpliv evangelija, da more ladja kakšne države zapluti v varno pristanišče.

Črne redovnice. Na južni obali Nata-la (južnovzhodna obal Afrike) imajo domače misijonske sestre, ki se imenujejo »Asijske frančiškanke«, svojo materino hišo. Te črne redovnice so, kakor poročajo misijonski listi, zelo zavzete za svoj poklic. Ta poklic je zelo težaven. Vsak teden po dva- do trikrat gredo, kamor jih kliče njihov poklic. Ko izide solnce, odidejo, ko zaide, se vrnejo. V teh krajih vlada strašna vročina, v kateri je mučno in naporno hoditi po cele ure v hribe, potem navzdol, potem zopet gor. Na pot ne vzamejo s seboj ničesar ko malo suhega kruha in malo sladkorja. Ne da se popisati, kako se te dobre redovnice s črnim obrazom in s snežno-belo dušo veselijo, ako se jim je posrečilo, krstiti kakšno umirajoče dete. Pri večernem oddihu se o tem podrobno razgovarjajo. Vse se veselijo, ker je bila ena duša rešena za nebo. V tem misijonskem okraju je 30

tisoč poganov. Delo je zelo težavno, ker je pokrajina hribovita. Odkar je bila l. 1922 ta redovniško-misijonska naselbina ustanovljena, je morala pretrpeti marsikatero nevihto, ki pa je ni zlomila. Uspeh je sledil za uspehom. Sedaj šteje ta redovniška družina črnskih sester 53 aspirantinj, 16 postulantinj, 28 novink in 36 sester z obljubami, 15 pa jih je že umrlo. Stari misijonar p. Alb-Schweiger piše o njihovem vzornem življenju in plodonosnem delovanju tole: »Ako naj poročam o svojih vtisih v Asisiju (tako se imenuje njihov samostan), moram predvsem pohvaliti pravi samostanski duh naših črnih zaročnic Kristusovih. Z vseh teh mladih lice sije čista radost. Opazovati sestre pri njihovem delu v službi Najvišjega: to človeka vprav dviga. Staremu misijonarju v takem hipu zasije do srca žarek solnčnega veselja, pozabi vse skrbi in bridke izkušnje v borbi s silami teme, njegovo delo dobiva nov žar.«

sporočijo, koliko naj pošljemo. Cena naših formularjev je po Din 250. — Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Prevažanje oseb na progi Ribnica—Brezno. Dne 22. t. m., ob 10. uri predpol-dne, se vrši v občinski pisarni Ribnica na Pohorju licitacija za prevažanje pošte na progi Ribnica—Brezno. Izključna cena je 15.600 Din letno. Ker je osebni, oziroma turistični promet na tej progi zelo močan, opozarjamo na to priliko vse interesente ter pripominjamo, da je občina Ribnica pripravljena, tistega, ki bode prevzel redni promet na progi Ribnica—Brezno, primerno podpirati. Lastniki zasebnih avtomobilov ali avto busov in ostali interesenti dobijo pojasnila pri »Putniku«, Maribor, Alek-sandrova cesta 35, tel. int. 21—22.

Nenavadna smrt pri obisku sina. — Vpokojeni rudar Ivan Poljanec iz Trbovelj, star 61 let, se je pripeljal v Ljubljano, kjer je obiskal svojega sina — brivca. Dne 11. januarja se je hotel možakar zopet vrniti domov in ga je sin spremljal na kolodvor. Na potu proti kolodvoru je postalo staremu slabo, omahnil je in se zgrudil mrtev, zadet od kapi.

Zadužil se je v dimu. V Domžalah na Kranjskem je kadil 50letni posestnik Ferdinand Zupan zvečer v postelji cigareto. Med pušenjem je zaspal, od goreče cigarete se je užgala postelja in nepredvidneža so našli drugi dan zadušenega od dima.

Izvršitev prve smrtne obsodbe v Avstriji po prevratu. Radi neprestanih nemirov, pobun in atentatov iz vrst nar. socialistov in komunistov so upeljali v Avstriji preki sod in smrtno kazen za gotove zločine. Med take zločine spada tudi požig. V Gradcu je obsodil zadnje dni preki sod 33letnega pomožnega delavca Petra Straussa na smrt na vešalih, ker je požgal skedenj nekemu posestniku v Aflencu na Zgornjem Štajerskem. Prošnja za pomilostitev na predsednika Miklasa je bila odklonjena in dne 11. januarja je bil Strauss v Gradcu obešen. Smrtno kazen je izvršil ob navzočnosti sodnikov krvnik Lang, sin dolgoletnega staroavstrijskega rablja Langa.

V Nemčiji odsekajo na smrt obsojenemu glavo. Kakor hitro so prišli v Nemčiji hitlerjevci na vladno, je zgorelo v Berlinu veličastno poslopje Reichstaga ali parlamenta. Koj ob požaru se je namigavalo, da bi bili zažgali parlament hitlerjevci sami s ciljem: zvaliti krivdo na komuniste in socialne demokrate in jih radi tega razpustiti. Zaprli so 4 krivce in jih postavili pred sodišče v Leipzigu. Obravnava je trajala več mesecev. Trije obtoženci so bili oproščeni, na smrt obsojen je bil Varder Lübke. Predsednik Hindenburg je odklonil prošnjo za pomilostitev in Varder Lübkeju so odsekali v Leipzigu 10. januarja glavo.

Čegav je pes? K posestniku Janezu Jarču na Boču, pošta Selnica ob Dravi, se je zatekel mlad pes, temnorjavobarve. Krog vratu ima tablico s številko 24 in začetni črki I. G. Lastniku je žival na razpolago pri zgoraj omenjenem posestniku.

Nesreče.

Nesreča na lovu. Posestniški sin K. Greber iz Jirševcev pri Sv. Urbanu pri Ptujju je padel tako nesrečno na lovu, da se mu je puška sprožila in mu je raztrgal naboj levo dlan in mu zlomil kost. Težko poškodovanega so oddali v ptujsko bolnico.

Utonil. Utopljenega so našli v Paki Franca Klančnika, progovnega delavca, starega 50 let. Zapušča ženo in šest nepreskrbljenih otrok.

V zadnjem trenutku preprečena velika nesreča. Dne 9. januarja ob 16.35 je bila v Ljubljani na Dunajski cesti ob železniškem prelazu v zadnjem trenutku preprečena nesreča, ki bi bila zahtevala nekaj človeških žrtev. Iz skladišča »Balkan«, ki ima posebni tir, je pripeljal strojevodja lokomotivo, po Dunajski cesti pa je privozil avtobus, poln ljudi. Čuvaj je šoferja opozoril, da se bliža lokomotiva, toda v naslednjem hipu je avtobus že trčil v lokomotivo. Na lokomotivi je kurjač opazil, da se bliža avtobus ter je opozoril strojevodjo, ki je v zadnjem hipu ustavil lokomotivo. Trk je bil sicer hud, toda niti na lokomotivi, niti na avtobusu ni nastala večja škoda. Avtobus je odpeljal dalje, ker so se mu upognili samo blatniki. Na lokomotivi pa tudi ni znatne škode.

Smrtonosen padec z lestve. V Dolenji vasi na Kranjskem se je podala gospodinja M. Klun po lestvi v svisle po seno za konja. Z vrha lestve je padla na tla in je bila čez pol ure mrtva. Ponesrečena zapušča 4 otroke. Pred 13 leti je na isti način smrtno ponesrečil mož zgoraj imenovane.

Take slučaje bo treba iztrebiti.

Kako krađejo kolesa? V minulem letu je bilo v Mariboru in po okolici pokradenih 438 koles.

Bi že lahko bil pameten! Lani 16. julija so popivali fantje s Pohorja in je pričel kmalu prepir. 32letni posestnik Jožef Kelt je po očitku obtožnice pričel klicati fante na korajžo, pa jo je v pretepu izkupil. Pretepači so se razbežali, kmalu so si pa bili ponovno v laseh na Keltovem dvorišču. Kelt je sunil Kolkalja z nožem v prsa, da se je zaboden zgrudil nezavesten na tla. Po skrbni negi zdravnikov je zaboden v bolnici okrevaval. Jožef Kelt je bil dne 10. januarja v Mariboru obsojen na 1 leto strogega zapor.

Skraino drzna tatvina. 24letna služkinja Jožefa Bence je bila obsojena na večmesečno kazen, katero je odsedela v Celju. Dne 5. t. m. bi morala biti izpuščena po prestani kazni. Pred odhodom je odnesla paznici obleke za nad 3000 D. Odpeljala se je s plenom proti Zidanemu mostu.

Ponočni vlomilec. V noči na 12. januarja je dobila posestnica Ana Balant v vasi Gornje Gorče pri Braslovčah nezaželjeni obisk. Vlomilec je odnesel iz shrambe raznega blaga za 3000 Din. S sekuro je odprl dve omari in pobral iz njih 900 Din, zlat prstan, srebrno uro, žensko usnjato torbico, blago za ženski zimski plašč in izdelan plašč.

Svedrovca iz Italije pred ljubljanskimi sodniki. Lansko poletje je bilo pri belem dnevu vlomljeno v stanovanje g. Ivana Likoviča v Ljubljani. Vlomilca sta odnesla gotovine in zlatnine za Din 3500.—. Zločina sta bila obtožena poklicna vlomilca: Ipavec Venčeslav in Pervanja Jožef, doma iz Italije. Ipavec je bil obsojen na 14 mesecev robije, Pervanja na 9 mesecev.

Razne novice.

ŽUPNIM URADOM LAVANTINSKE ŠKOFIJE

se sporeča, da se jim določijo nove oficije in formularje za svete maše onih svetnikov, katerih oficij je v tem letu na novo vpeljan, pravočasno, in sicer prosimo, da se od tam, kjer rabijo več kot je število duhovnikov v šematizmu,